

Refusion med Hensyn til paagældende Arbejder; i ganske særlige Tilfælde kan Ministeren bestemme, at Refusionen bortfalder.

§ 5.

Ved Anmeldelsen til Refusion over for Arbejds- og Socialministeriet af de i § 1 omhandlede Beløb skal Kommunerne efter Ministeriets nærmere Bestemmelser vedlægge som Bilag fornøden Dokumentation for, at de i nærværende Lov fastsatte Betingelser for Refusion foreligger opfyldt.

§ 6.

Det paahviler Kommunen inden den første Fredag i hver Maaned til vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor at indsende Indberetning om det Antal Arbejdere, der den sidste Fredag i den foregaaende Maaned var beskæftiget ved Arbejder i Henhold til nærværende Lov.

§ 7.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1942; dog finder Bestemmelserne i § 1, Stk. 3 og 4, jfr. § 5, om Udgifternes Anmeldelse til Refusion over for Arbejds- og Socialministeriet alene Anvendelse paa den efter den 1. April 1942 udbetalte Arbejds løn, medens Arbejds løn, der er udbetalt forud for dette Tidspunkt, anmeldes til Refusion efter de hidtil gældende Regler i Lov Nr. 172 af 13. April 1938 § 1, Stk. 1, 2det Pkt., og § 4, jfr. Lov Nr. 137 af 30. Marts 1940.

Loven har Gyldighed til 1. April 1943.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 332 af 15. December 1934, der traadte i Kraft samme Dag, og som oprindeligt kun havde Gyldighed indtil 1. April 1936, blev der tilvejebragt Hjemmel for, at Kommuner, der for at skaffe de i vedkommende Kommune bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksatte *mindre betydelige kommunale Arbejder*, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, paa visse Betingelser og i et nærmere bestemt Omfang kunde erholde mellemkommunal Refusion for Udgifterne til Arbejds løn.

Som det fremgaar af de almindelige Bemærkninger til det af Socialministeren i Rigsdagssamlingen 1934—35 fremsatte Forslag til den nævnte Lov (Rigsdagstidende 1934—35, Tillæg A., Sp. 2199), skyldtes Lovforslagets Udarbejdelse Ønsket om — af Hensyn til Arbejds løshedens Afhjælpning — i saa vidt Omfang som muligt at støtte Kommunerne i deres Bestræbelser for at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse, idet man ved Overvejelsen i Socialministeriet af

dette Spørgsmaal mente at burde tilstræbe en Ordning, hvorved Kommunernes Ekstraudgifter ved at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse fremfor at yde dem Understøttelse ikke vilde blive større, end Tilfældet almindeligvis var før Socialreformen.

Ved Lov Nr. 119 af 9. April 1936 blev Lovens Gyldighed forlænget uændret for Tiden 1. April 1936—31. Marts 1937.

Ved Lov Nr. 67 af 31. Marts 1937, der traadte i Kraft den 1. April 1937, og som havde Gyldighed indtil 1. April 1938, blev den herhenhørende Lovgivning opretholdt, idet sidstnævnte Lov i det væsentligste var af samme Indhold som Loven af 15. December 1934. De almindelige Bemærkninger til Forslaget til Loven af 31. Marts 1937 findes i Rigsdagstidende 1936—37, Tillæg A., Sp. 4534—39.

Ved Lov Nr. 172 af 13. April 1938, der havde Gyldighed indtil 1. April 1940, og som ved Lov Nr. 137 af 30. Marts 1940 blev forlænget til at gælde indtil Udgangen af Marts Maaned 1942, blev den heromhandlede Lovgivning opretholdt, dog med